Aurelia Căunei-Ichim:

CA ANTRENOARE, VOI LUCRA PENTRU ECHIPĂ CU ACEEAȘI DĂRUIRE CU CARE I-AM APĂRAT CULORILE!

Aurelia Căunei-Ichim, una dintre liderele generației sale, ani în șir componentă a reprezentativei de volei a României, campioană, a țării în două ediții, la începutul anilor '70, cu Penicilina Iași, a abandonat de vreo trei ani performanța.

Ce face acum fostul căpitan de echipă al Penicilinei? — ne-am întrebat când, de curând, am poposit în Iași. Și am aflat că n-a abandonat voleiul decât ca jucătoare... Am intilnit-o apoi în sala de sport, înconjurată de fetițe pasionate de acest joc și visînd să apuce pe urmele tinerei lor profesoare

● **Dragostea dintîi nu se uită, Aurica, nu-i așa?** ● **E adevărat, de aceea mă aflu aici, la C.S.S. Unirea,** unde antrenez fetițele pe care le selectasem din școli cu 3 ani în urmă, cu care în primăvara trecută am promovat în divizia națională de junioare. Și mă bucur că, după destulă vreme de la terminarea facultății — rămîmp în care, ca profesoară de educație fizică, după ore continuam să mă pregătesc și să joc la Penicilina, ● **de ce pot spune că, după startul în performanță și cel în profesie, ca trăsnit de școală, acesta ar fi chiar al treilea start, acela spre adevărata vocație**

● **As zice să nu contrazicem rubrica la care mă invitați să particip, ci să socotim că „al doilea start" a fost marcat de cei încercări care au dus pînă la urmă la respectarea dictonului: „omul potrivit, la locul potrivit"** ● **Da, mai bine mai tîrziu decît niciodată... Te afli, totuși, la începutul de carieră; cum îți apreciezi primele reușite?** ● Sînt mulțumită că, pornind de la zero, am ajuns cu echipa în divizia națională, că sînt sprijinită în munca mea de directorul clubului, prof. **Gh. Tatu,** că văd în rîndul fetițelor selectate cîteva viitoare bune voleibaliste ● **Poți să ne dai cîteva nume care crezi că nu vor lipsi din cronica sportivă ieșeană peste cîțiva ani?** ● **Mirela Bigiu** (12 ani; 1,70 m), extrem de îndemînatică, cu coordonare în mișcări și remarcabil simț al spațiului; **Irina Pipa** (15 ani, 1,75 m), pe care am și recomandat-o pentru lotul național de junioare mici; **Sorina Marian** (13 ani; 1,76 m). Deocamdată, n-aș vrea să mă hazardez... ● **Ai fost jucătoare de bază a unei echipe mari, Penicilina, care azi a coborît în ierarhie. Cum explici asta?** ● Generația noastră a fost o generație cu multă tărie de caracter, combativă... Și totuși noi ne-am retras, a mai rămas o singură astfel de jucătoare, Gabi (n.n. — Coman), reîncepînd aproape totul de la zero. Și, de fapt, profesia mea, pasiunea mea și trebuie să le onorez.

Aurelian BREBEANU

Ginduri pentru noul an

CEL MAI BUN AN AL HALTEROFILILOR ROMÂNI!

Anul pe care îl încheiem a fost rodnic pentru halterofilii români, care au îmbogățit zestrea sportului din țara noastră, în cadrul competițiilor oficiale internaționale — campionate mondiale, europene, balcanice sau Concursul „Prietenia" — cu un număr de 101 medalii, dintre care 28 din cel mai strălucitor metal. Este o mare bucurie pentru cei ce slujim sportul celor puternici să raportăm țării și partidului, tovarășului secretar general, **NICOLAE CEAUȘESCU,** că ne-am îndeplinit și depășit angajamentul, că stindardul scumpei noastre patrii s-a înălțat, pentru prima oară în istoria sportului halterelor, pe cel mai înalt catarg la campionatele mondiale și europene. Succesele nu ar fi fost obținute fără sprijinul permanent avut din partea conducerii Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport al celorlalți factori cu atribuții.

Rezultatele dobindite, cele mai mari de pînă acum, ne creează mari obligații pentru anul care a început. Așteptăm cu încredere participarea la marile concursuri ale anului 1986. În primul rînd la Campionatele mondiale de la Sofia și cele europene de la Karl Marx Stadt, după cum pentru schimbul de mîine C.M. și C.E. de juniori sînt, de asemenea, în prim-planul atenției noastre.

Convinși că singura cale pentru ridicarea continuă a nivelului performanțelor halterofililor români este munca, fără nici un rabat, vom face tot ce depinde de noi pentru întărirea responsabilității fiecăruia — sportiv, antrenor, tehnician — pentru creșterea volumului de muncă, dar mai ales pentru sporirea intensității acesteia.

Pășim în acest an cu gîndul îndrăznet, ce-i drept, ca la finele lui să raportăm, cu și mai mare mîndrie, că ne-am făcut datoria, că rezultatele anului 1986 au fost mai bune decît cele ale anului precedent.

LAZĂR BAROGA
secretar responsabil al F. R. Haltere și Culturism

„GÎNDIM VIITORUL CU DORINȚA AUTODEPĂȘIRII CONTINUE!"

(Urmare din pag. 1)

popularizate permanent. Noile forme eficiente, permanentizate de acum, adecvate tuturor categoriilor de vîrstă și sex, menite să aducă un plus de sănătate oamenilor prin intermediul mersului și alergării, al excursiilor și drumețiilor, al gimnasticii de inviorare și la locul de muncă, al atletismului și înotului — manifestări dintre cele mai autentice ale esentei sportului, pun în evidență performantele de care este capabil organismul uman. Învățarea înotului de către toți copiii Capitalei, inițierea în sporturile tehnico-aplicative, extinderea bazei sportive și de agrement au fost și sînt sarcini prioritare în domeniul sportului pentru toți.

Capitala a dat loturilor reprezentative peste 1 100 de sportivi, numărul de medalii și puncte fiind considerabil în efortul continuu de menținere și sporire a prestigiului țării noastre în arena sportivă mondială.

Gîndim viitorul prin cultivarea în rîndul sportivilor și tehnicienilor a dorinței de autodepășire, a unui profund sentiment de responsabilitate, a unei inalte conștiințe patriotice, a tuturor calităților morale ale omului nou al societății noastre socialiste, pentru a răspunde prin rezultate cît mai valoroase condițiilor de care se bucură azi mișcarea sportivă a Capitalei.

VICTORII ÎN TOATE CELE TREI MECIURI SUSȚINUTE IERI

în „C.C.E.": ȘTIINȚA BACĂU — POLISENS STOCKHOLM 34-18

(Urmare din pag. 1)

Suedezele au avut mingea, au și marcat primul gol în min. 1 (Högdahl), Lunca a restabilit egalitatea, Petrea (min. 3) a creat avantaj echipei băcăuane Lake a readus, la rîndu-i, egalitatea, care nu se va mai înregistra însă pe tot parcursul meciului, sportivele de la Știința lansînd atac după atac și ridicînd scorul la pauză la 17—5. Pe măsura ce a trecut timpul, s-a văzut clar că jocul rapid al fetelor noastre nu a convenit suedezelor, care au prezentat aici o singură calitate: o bună prizâ la balon. Spre finalul reprizei, băcăuancele reduc „motoarele", datorită scorului confortabil cu care conduceau și nu oboselii pe care o bănuiam, intrucît în partea a doua a întîlnirii ele au revenit la viteza de joc cu care evoluaseră la început. Au fost numeroase faze de atac și contraatac, fructificate, firește, îndeosebi de Știința. Formația suedeză a încput ceva mai bine repriza secundă, ridicînd ritmul propriului joc, dar s-a văzut clar că aceasta nu a fost de ajuns pentru a depăși jocul combinativ al echipei Știința.

Au marcat: Nițoiu 18, Lunca 4, Petrea 2, Țîrcă 3, Danilof 3, Darvas, Popa și Cerveniuc — cîte 1, respectiv Högdahl 6, Johansen 3, Lake, Kaberk și Thor — cîte 2, Aronsson, Carlsson și Andreini — cîte 1.

Au arbitrat foarte bine I. Todorov și I. Ivanov (ambii din Bulgaria).

Returul — mîine viitoare, la Stockholm.

în „Cupa cupelor": TEROM IAȘI — RENAULT LANDHAUS 39-17

(Urmare din pag. 1)

(18—7). Iuînd astfel o opțiune serioasă pentru calificarea în etapa următoare a competiției, cele 22 de goluri diferență fiind greu de recuperat.

Meciul a început, cum era firesc, cu trac pentru ambele echipe. Scorul a fost deschis de oaspete în min. 1,05 prin **Neukom,** iar **Horga** aduce egalarea în min. 5,30. Din acest moment, ieșencele joacă din ce în ce mai bine, așa cum o vor face pînă la sfîrșitul meciului. **Rodica Covaliue** la „timonă" imparte pase excelente, fructificîndu-le pe care și le creează și scorul incepe să ia proporții. Prima repriză se încheie la diferență confortabilă. Începutul celei de a doua găsește formația locală dezlănțuită (26—7 în min. 39), favorizată și de faptul că handbalistele austriece nu pot face față ritmului de joc impus. Diferența de valoare dintre elevele antrenorilor **Cornel Bădulescu** și **Mircea Pop** și partenerele lor de întrecere devine din ce în ce mai pregnantă. În aceste condiții, victoria la diferența amintită, aplaudată de către cele peste de public, apare ca firească, după un joc controlat cea mai mare parte a timpului de ieșence. Merită subliniată evoluția de excepție a **Rodicăi Covaliuc,** a portarului **Cornelia Tacu,** a **Angelei Anton,** după cum trebuie relevată reintrarea spectaculoasă a **Valentinei Cosma.**

Au marcat: Covaliuc 11, Cosma 7, Anton 6, Haidău 5, Horga 4, Nisipeanu 3, Alexescu 2, Chirvase 1, respectiv **Zurawska 7, Koci 4, Neukom 2, Kuhn 2, Pawlata 1 și Einedler 1.**

Foarte bun arbitrajul prestat de cuplul bulgar D. Angelov și B. Georgiev.

Duminica viitoare, la Viena, partida-retur.

în „Cupa I.H.F.": CHIMISTUL Rm. VÎLCEA — TV LÜTZELLINDEN 28 — 22

(Urmare din pag. 1)

condus în repetate rînduri cu 3, 4, 5 goluri, dar, din păcate, nu a reușit să treacă de „bariera 7" (21—14 în min. 41). Aproape firesc, ritmul debordant în care au jucat vilcencele nu putea să nu aibă și momente de întrerupere. În intervalele dintre minutele 7—10, 12—15, 23—28, ele au permis partenerelor să recupereze mult din handicap, dar aceasta mai puțin pe fondul ofensivei formației oaspete, cît mai ales din cauza propriilor greșeli comise în atac. Notăm astfel cîteva flagrante erori în special în pasarea mingii, ceea ce a permis foarte tehnicei Barbara Wenzl, ca și colegei sale Marion Böhm să înscrie de la distanță.

Dacă adăugăm amprentei acestui meci (cu perioade în care Chimistul a jucat excelent, dar și cu altele în care a cedat inițiativa) rapiditatea cu care partenerele au profitat de fiecare slăbiciune punîndu-și oricînd în valoare fortă contraatacului, ca și jocul mai... bărbătesc în fazele de apărare, putem aprecia că în partida retur, de simbătă 11 ianuarie (la Gisseri Chimistul are obligația să contracareze jocul lui Wenzl, Gerlach și Gassmann, astfel ca zestrea de 7 goluri să-i fie suficientă pentru calificarea în sferturi. Desigur, în perioada scurtă care a rămas pînă la partida-retur va trebui studiat minutios, pe video, jocul handbalistelor de la Lützellinden.

Dacă handbalistele oaspete nu au reușit să marcheze mai mult de 22 de goluri, faptul se datorează și Doinei Rodeanu, care a apărat excelent, ea scotînd multe șuturi ce păreau imparabile, iar în min. 56, singură cu patru jucătoare adverse, a „scos" un șut senzațional.

Au marcat: Török 13, Romete 5, Maria Petre 3, Moraliu-Ionescu 3, Pestrițiu 2, Pesterea 1, Tolzu-Popa 1 (au mai făcut parte din echipă **Moldovan, Călin, Tipi, Nicoleța Petre**), respectiv **Gerlach 5, Gassmann 4, Böhm 4, Wenzl 4, Garleja 2, Hoffmann 1, Nawa 2.** Au arbitrat G. Vitorini și S. Prasiaro (Italia).

fotbal

Divizionarele „A" la jumătatea campionatului

UN RETUR DIFICIL PENTRU GIULEȘTENI

Ca și în precedenta ediție de campionat, Rapid produce din nou destule emoții numeroșilor săi suporteri. Ba chiar de această dată le dă întemeiate motive de îngrijorare, deoarece bilanțul cu care a încheiat prima jumătate a competiției este sub valoarea celui înregistrat cu un an în urmă. Dacă la sfîrșitul toamnei trecute o cupa locul 10 în clasament, cu 15 puncte la activ și doar —1 la „adevăr", acum echipa feroviară se află pe poziția a 15-a, cu numai 13 puncte și un neliniștitor — 3 la „adevăr". Deci, un regres evident, deși suporterii acestei populare echipe așteptau, dimpotrivă, o ascensiune a ei după necesara și reușita operațiune de întinerire la care a fost supusă și rodarea noilor jucători în campionatul anterior.

Realitatea că „unsprezecele" din Giulești nu a realizat progresul scontat nici pe planul rezultatelor și nici — măcar — al jocului prestat (deși a început campionatul actual cu o nouă pereche de antrenori tocmai în scopul unei creșteri calitative sub toate aspectele) își are, desigur, explicațiile, cauzele sale, care sînt atît de natură obiectivă, cît și subiectivă.

În rîndul celor dintîi trebuie să trecem indeosebi nefericita serie de accidentări care a afectat foarte mult lotul feroviar în acest tur de campionat. Dintre ele, accidentarea lui Pușcaș, produsă în etapa a 6-a, la Timișoara, s-a resimțit în cea mai mare măsură. Talentatul jucător, venit în vară de la Steaua, se încadrase foarte bine în formația giulești, întărise sensibil linia de mijloc și pierderea lui nu a putut fi suplinită de vreun alt jucător cu același randament. Resimțite în angrenajul echipei, în evoluțiile ei, au fost și absențele — datorate accidentărilor pe cupa locul 10 în clasament, cu 15 puncte la activ și doar —1 la „adevăr", acum echipa feroviară se află pe poziția a 15-a, cu numai 13 puncte și un neliniștitor — 3 la „adevăr". Deci, un regres evident, deși suporterii acestei populare echipe așteptau, dimpotrivă, o ascensiune a ei după necesara și reușita operațiune de întinerire la care a fost supusă și rodarea noilor jucători în campionatul anterior.

Realitatea că „unsprezecele" din Giulești nu a realizat progresul scontat nici pe planul rezultatelor și nici — măcar — al jocului prestat (deși a început campionatul actual cu o nouă pereche de antrenori tocmai în scopul unei creșteri calitative sub toate aspectele) își are, desigur, explicațiile, cauzele sale, care sînt atît de natură obiectivă, cît și subiectivă.

În rîndul celor dintîi trebuie să trecem indeosebi nefericita serie de accidentări care a afectat foarte mult lotul feroviar în acest tur de campionat. Dintre ele, accidentarea lui Pușcaș, produsă în etapa a 6-a, la Timișoara, s-a resimțit în cea mai mare măsură. Talentatul jucător, venit în vară de la Steaua, se încadrase foarte bine în formația giuleșteană, întărise sensibil linia de mijloc și pierderea lui nu a putut fi suplinită de vreun alt jucător cu același randament. Resimțite în angrenajul echipei, în evoluțiile ei, au fost și absențele — datorate accidentărilor pe durată mai scurtă sau mai lungă — ale ambilor portari (Manu și Toader), precum și ale lui Grigore, Țîră, Manea și altor jucători.

Independent de voința ei, formația giuleșteană a fost nevoită — pe de altă parte — să suporte și handicapul unei programări dezavantajoase a meciurilor din prima jumătate a campionatului. Astfel, între etapele a 7-a și a 12-a, Rapid a avut de înfruntat pe toate cele „patru mari" din fruntea clasamentului și de susținut alte două jocuri în deplasare, la Bacău și Brașov. În aceste șase etape consecutive, giuleștenii nu au putut obține nici măcar un punct, coborînd continuu în clasament și ajungînd de la +1 (după frumoasa victorie obținută la Timișoara) la —3 în celălalt clasament, „al adevărului".

Bineînțeles însă, nesatisfăcătoare comportare a echipei din Giulești ține mai mult de cauzele subiective, de nivelul pregătirii efectuate, de modul de exprimare în joc, de randamentul jucătorilor și de starea lor disciplinară. Sub toate aceste aspecte esențiale, la Rapid s-au manifestat serioase deficiențe și neajunsuri în sezonul de toamnă care nu puteau duce decît la un bilanț sub așteptări și posibilități.

Deși nu s-ar putea spune că are un lot valoros de jucători, Rapid poate alinia, totuși, o formație cu multe posturi bine acoperite și destul de omogenă, în care maturitatea și experiența unora dintre titulari (Grigore, Popa, Agiu, Manea) se îmbină armonios cu talentul și dorința de afirmare ale celor mai tineri (Bacoș, Cîrstea, Goanță, Țîră, Damaschin II, Teodorescu). Dar această echipă nu se exprimă decît arareori la nivelul realelor ei posibilități. Ea joacă în general de parcă ar fi lipsită de idei tactice, fără orizont, atacînd susținut pe propriul teren, dar pripit, la întîmplare și cel mai adesea ineficace, sau apărîndu-se cu aproape întreg efectivul în deplasare, în ideea obținerii prețiosului rezultat egal. Uneori se observă în evoluția echipei chiar o lipsă de ambiție, o stare de hazard, cum a fost, de pildă, cazul la Hunedoara, unde s-a înregistrat cea mai grea înfrîngere din istoria clubului feroviar. Disciplina în teren sau în afara terenului lasă și ea, uneori, de dorit, iar în acest sens exemplul negativ cel mai elocvent l-a oferit Agiu, care s-a pus el însuși în afara echipei timp de cîteva etape, deși prezența lui în teren ar fi fost atît de utilă.

Cu numai cele 13 puncte la activ, Rapid va avea, fără îndoială, un retur foarte greu. Ce-i drept, echipa giuleșteană urmează să susțină 9 meciuri pe propriul teren, cea ce fi oferă un presupus avantaj în lupta sa pentru rămînere în prima divizie. Dar cîteva dintre aceste meciuri (cu Dinamo, Sportul studențesc, Corvinul și F. C. Argeș) se anunță ca foarte dificile, chiar în Giulești.

Pentru a reuși, deci, în noua ei tentativă de evitare a retrogradării, chiar de această repriză, echipa feroviară va trebui să-și stringă și mai mult rîndurile, să se pregătească temeinic în această perioadă de iarnă și, în continuare, să-i dicteze nivelul ambiției al evoluțiilor sale, precum și eficiența jocului său. Și, firește, să joace mai curajos în deplasare, fiindcă orice punct cîștigat în aceste condiții va cîntări destul de greu în îndeplinirea obiectivului ei.

Constantin FIRĂNESCU

15. RAPID 17 5 3 9 20-30 13

● **Punctaj „acasă": 10** (a pierdut cîte două puncte cu Steaua și Universitatea Craiova, cîte unul cu Gloria și Victoria).

● **Punctaj „în deplasare": 3** (a obținut două puncte cu Politehnica Timișoara, unul cu F.C. Argeș).

● **Golgheteri: Goanță și Damaschin II — cîte 4 goluri, Pușcaș 3, Manea și Agiu — cîte 2, Bacoș, Mladin, Rada, Țîră și Teodorescu — cîte unul.**

● **Lotul: Cîrstea 17 meciuri, Bacoș, Rada și St. Popa — cîte 16, Manea și Goanță — cîte 14, Damaschin II 13, Țîră și Agiu — cîte 12, Manu, Marinescu și Grigore — cîte 10, Croitoru 9, Minciu 8, Toader și Teodorescu — cîte 7, Sameș și Pușcaș — cîte 6, Mladin 5, Cîrlan și Cloacă — cîte 3, Crăciunescu 2, Ghiuler și Gheară — cîte unul.**

● **Cartonașe galbene: 22; cele mai multe: Țîră și Rada — cîte 4.**

● **Cartonașe roșii: nici unul.**

● **Nu a beneficiat de nici o lovitură de la 11 metri.**

● **A expediat 167 de șuturi (95 acasă — 72 în deplasare), dintre care 69 pe poartă (36 acasă — 31 în deplasare).**

„EXISTĂ PREMISE PENTRU RELANSAREA FOTBALULUI ROMÂNESC ÎN MARILE COMPETIȚII INTERNAȚIONALE!"

— 1986, ce-ai zice de un început?

— Mi-ar face plăcere, cred că am avea despre ce discuta, deși uneori e mai dificil să privești înainte decît înapoi. Mai ales cînd „fratele" meu mai mic, '85, a însemnat pentru fotbalul românesc... patru ani.

— Viața merge înainte!

— E un optimism necesar fotbalului, sportului, vieții în general. Sigur că ratarea Mexicului a rămas o rană în sufletul tuturor celor care iubesc fotbalul românesc, în cel al jucătorilor și antrenorilor în primul rînd. Însă acum trebuie să privim înapoi cu... luciditate și să mergem înainte, convinși că nu vom mai repeta greșeli care ne-au frînt un zbor frumos...

— La dreptul vorbind, nici Cehoslovacia, finalista de campionat mondial și, cîndva, campioană a Europei, nu merge în Mexic. Nici Peru, nici Suedia...

— Și era gata-gata ca nici campioana „cu litre" a Europei să nu ajungă pe platourile aztece. Dacă în meciul decisiv Franța — Iugoslavia arbitrul Ponnet ar fi acordat plaviților un penalty clar în min. 5, atunci, poate, Platini și ai săi ar fi rămas și ei acasă.

— Să nu reducem discuția la arbitraj!...

— Discuția despre fotbalul nostru trebuie pornită de la bază! Din păcate, merge se spune, după un eșec al naționalei, că „trebuie să fortificăm campionatul, trebuie pornit cu muncă teoretică la copii și juniori, că trebuie reposte în structuri disciplina și dăruirea, că se va termina cu jumătățile de măsură, cu compromisurile", însă numai cu vorbe nu poți ridica valoarea unui fotbal! Iar echipa națională nu poate ascunde la infinit carențele de fond ale fotbalului intern.

— Are destule probleme de fond pe agenda sa de lucru, 1986 !...

— Probleme sînt ale tuturor celor din sfera fotbalului românesc. Fiecare jucător, fiecare antrenor, fiecare conducător de club, fiecare arbitru este în cîte un fel sau altul răspunzător de necalificare, fără a estompa, cumva, greșelile „interpreților principali" din meciul cu Irlanda de Nord. Cu asta vreau să spun că responsabilitatea trebuie să crească la nivelul fiecărui factor. Fără răspunderi personale sporite și efort colectiv susținut, problemele vor rămîne aceleași. Toate problemele de fond trebuie rezolvate cu discernămînt, cu exigență și sacrificiu din partea fiecărui factor implicat. Iar revitalizarea trebuie pornită de jos, de la cei mici. Pentru că, dacă e să fiu sincer, cînd mă uit peste rezultatele lui '85, cel mai mult mă dor și mă pun pe gînduri acel 0—3 al juniorilor, la Arad, cu juniorii bulgari, și același scor, în fața aceluiași adversar, la recenta Balcaniadă din Grecia. Ca și același 0—3 al „tineretului" înregistrat în Anglia în... nouă minute!

— Acum, să privim înainte, mai ales că stagiunea de primăvară începe pentru '86 cu o premieră pentru echipa Steaua, prezența în turul III al Cupei campionilor europeni...

— Da, e un frumos succes, un punct de sprijin pentru moralul fotbalului nostru. Acel 4—1 cu Honved, un nume în fotbalul european, spune că Steaua a ajuns la o maturitate care o îndreptățește să spere la performanțe de răsunet internațional. Ceea ce ar fi un prim pas...

— Și celălalt sau celălalți pași?

— În toamnă vor începe preliminariile europene. La Euro '84 am obținut o calificare spectaculoasă, eliminînd Italia, campioana mondială. Cred că există premise pentru relansarea fotbalului românesc în marile competiții internaționale.

— Dacă ar fi să dezvoltăm ideea...

— La finele lui '85, a avut loc un „cuplaj al celor patru generații". Ambiția cu care s-a jucat în acel final de stagiune, ritmul de joc și, mai ales, atitudinea față de loc, numărul elementelor realmente dotate au spus clar că există premise favorabile pentru relansarea în marea arenă. Și ar mai fi ceva. De regulă, cum se rateză o calificare, cum se schimb antrenorul național! E suficient să privim în trecutul fotbalului nostru. Sau să vedem ce Wolfsberg, „arhitectul" elveților, și-a dat demisia, că și cu antrenorul suedezilor s-a întîmplat la fel, că Brazilia, după cea de-a 5-a calificat, n-are încă antrenor. Și exemple ar mai fi. De data aceasta la noi n-a fost schimbat antrenorul, ceea ce cred că bine s-a făcut. Mircea Lucescu și-a greșit, însă a făcut și altfel lucruri bune, ca dovadă că și presa străină are considerație pentru competența sa. Și mai trebuie însă și lui experiență, plus sprijinul tuturor.

— Ca și „noul val", cu Hagi în frunte...

— „Noul val" reprezintă o altă premisă favorabilă. Cînd ai un Hagi, considerat ai 18-lea în lume, cînd ai un Mateuț, un Belodedici, cînd îi ai pe Cămătaru, Klein, Geolgău, Iovan Iorgulescu, Coraș, Rednic, ca să alegem cîtiva în plină maturitate sportivă, cînd ai, abținîndu-ne încă ca Stefănescu și Bölöni, doi portari „fără vîrstă" ca Lung și Moraru, cînd poți să te gîndești la Stoica, Bășdar, Pițurcă, Gabor, Orac, Balint, Zare, Andone, Majaru. Pană, Damaschin I și ia altii, atunci trebuie să crezi în viitor. Cu condiția ca stachetа să fie ridicată peste tot, în pregătiri și în joc.

— Ca ți-ai propus să realizezi, 1986?

— Aș fi vrut să trăiesc Mexicul la fața locului. Cu siguranță că am fi cunoscut bucurii, pentru că, oricum, tricolorii au o cotă mai ridicată decît Canada, Irak, Coreea de Sud sau Marocul, pentru că Anglia, Italia, Portugalia, Polonia, ca să luăm cîteva dintre favoritele din grupe, au capotat în fața naționalei noastre. Să revenim însă la realitățile noastre... Îmi doresc o finală a Cupei campionilor europeni pentru Steaua, calificarea juniorilor I și II la turneele finale ale „europenelor" și o revanșă a întregului nostru fotbal, capabil de saltul așteptat de milioanele de iubitori ai său.

Mircea M. IONESCU

LA STARTUL NOULUI AN COMPETIȚIONAL

(Urmare din pag. 1)

promițătoare în perspectiva campionatelor mondiale de seniori sau a europenelor de juniori din vară. Astfel, la Gdansk, la întîlnirea bilaterală Polonia — România din 25—26 ianuarie vor participa **Carmen Bunaciu, Noemi Lung, Tamara Costache, Stela Pura, Robert Pinter** și alți componenți ai lotului național. Cîteva zile mai tîrziu, unii dintre cei mai redutabili înotători ai valoroului centru băimărean, ai natației noastre în general, se vor deplasa la un circuit de concursuri, ce se desfășoară, în prima jumătate a lunii februarie, la Paris, Bonn și Berlin. Un grup de „speranțe" va lua parte la o competiție în Polonia, programată între 8 și 9 februarie, pentru ca la jumătatea lunii viitoare seniorii urmînd să fie angrenați în întrecerile de la Bydgoscz, Barcelona, Praga, iar, între 18 și 23 februarie, la Moscova.

POLOIȘTII din loturile reprezentative au o vacanță activă. Componenții naționalei urcă la Piatra Arsă, unde au fost prezenți în ultima decadă a anului trecut cei mai buni juniori, care, de azi, vor face o serie de antrenamente la Pîtești. În ce-i privește pe SĂRITORII ÎN APĂ, să menționăm, printre altele, deplasarea unui grup de fruntași ai acestei discipline în R.P.D. Coreeană, începînd din 9 februarie.

BOXUL ÎN PATRU... REPRIZE (IV)

(Urmare din pag. 1)

mondiale de seniori, care vor avea loc în 1986, în S.U.A.

Precizăm că, în conducerea acestui lot, alături de **Eustațiu Mărgărit** vor mai lucra antrenorul emerit **Ion Popa** și **Calistrat Cuțov.**

Deci, principalul obiectiv al boxului nostru în 1986 îl constituie campionatele mondiale de seniori. În vederea acestuia se vor face pregătirile, dar și în perspectiva pentru J.O. Într-o convorbire pe care am avut-o cu **Eustațiu Mărgărit,** acesta ne-a spus, printre altele, că lotul acesta nu este definitiv și că nu-și a închis porțile, înțelegînd prin aceasta că elementele care se vor afirma în viitor ca valori autentice și exemple de viață sportivă vor avea acces, dorința selecționerilor fiind să concentreze tot ce are mai valoros boxul românesc. De asemenea, convocarea la lot nu este „definitivă". Ea dă doar dreptul la o pregătire constînd, într-un colectiv animat de țelul marii performanțe, de o disciplină exemplară, și abia în ultima instanță la purtarea tricoului cu culorile patriei. Cine nu înțelege acest lucru nu va putea rămîne în colectivul celor care se pregătesc pentru campionatele mondiale și, în perspectivă, pentru Jocurile Olimpice din anul 1988. Iată deci **o condiție care onorează munca și disciplina, care avantajează sportivul serios, dornic de a urca pe culmile marii performanțe.**

Anul 1986 nu înseamnă, însă, numai campionatele mondiale și campionatele europene de juniori (septembrie — Danemarca). Pugiliștii români vor mai fi angajați în multe alte întreceri internaționale, toate constituind, în ultimă instanță, examene și criterii de selecție a celor mai buni. Nu le vom enumera, referindu-ne doar la cele mai importante dinaintea principalului obiectiv, campionatele mondiale. Este vorba de turneele internaționale organizate la sfîrșitul lunii februarie și începutul lunii martie în Bulgaria și R.D. Germană, precum și de tradiționalul nostru turneu internațional **„Centura de aur",** de la sfîrșitul lunii martie. Apoi, între 7 și 17 mai, în orașul american Reno, boxerii români vor lupta alături de concurenții din întreaga lume pentru centurile de campioni mondiali.

Desigur, este greu de spus, de pe acum, care dintre cei 29 de membri ai actualului lot vor reuși să cucerească un loc în echipa României, pentru această mare competiție. După cum se vede (fără a-i mai socoti pe pretendenții din afara lotului), „concurența" este mare. Dispărînd „senatorii de drept" locurile în formație vor putea fi cucerite doar printr-o pregătire exemplară, o disciplină exemplară, o dăruire exemplară — toate pentru visul de a urca pe podiumul mondialelor. În nici un caz călătoria aceasta nu o vor face chiulul, superficialitatea și indisciplina!

ACOLO UNDE SE MODELEAZĂ VIITORII TALERIȘTI DIN ORAȘUL DE PE MUREȘ

Ce înseamnă pasiune pentru muncă și vocație, pentru meseria de antrenor ne-a demonstrat, prin fapte, cel care a pus bazele secției de tir (talere) de la Clubul sportiv din Arad, Ștefan Köles. În poiida faptului că această spectaculoasă ramură a tirului este foarte tînără în familia ramurilor de sport practicate la C.S. Arad — afiliată în 1979 — totuși exponenții ei se afirmă cu convingere, iar ce temeiuri susținem acest fapt? În toamnă, la finalele Daciadei și ale Campionatelor republicane de talere (skeet) de la Tăuții de Sus — Maramureș, reprezentanții clubului arădean s-au impus și la individuale și la echipe; la skeet-juniori, Sorinel Mișcuța a îmbrăcat tricoul de campion cu 142 de talere (din 150). La secondat... colegul său de club, Daniel Jelmărean. Iar Lucia Moldovan a trăit, la rîndu-i, satisfacția de a cuceri titlul de taleristă nr. 1 a țării, cu 123 de talere. În acest timp — locul I C.S. Arad a acumulat cel mai bun punctaj — 265, înaintea sportivilor de la Steaua și Constructorul Alba Iulia.

Reporterul își amintește... Mișcuța a apărut pe firmamentul tirului, în proba de talere, doar cu trei ani în urmă, printr-o remarcabilă prezență — locul I la Criteriul juniorilor de la București. A fost, de fapt, prima ieșire în public a taleriștilor pregătiți de antrenorul din Arad. A urmat în arena performanței Daniel Jelmărean, creditat și el cu un rezultat demn de reținut — locul 4 la Campionatele republicane ale juniorilor I, din 1983. După aceea, locul I la „Cupa țărilor latine" (1984) și aceiași loc în „Cupa F.R.T.". Acum, rezultatul de la Tăuții de Sus confirmă valoarea acestui tînăr sportiv.

Din 1984 a apărut între taleriștii din Arad și o fată, Lucia Moldovan. A apărut modest, cu 102 talere din 150. Perseverentă, ea avea să „sară" însă treptat la 110 talere, la 112 și apoi la 129.

Ni se vorbește foarte frumos despre Lucia Moldovan. Pușa, cum îi spun colegii de club. Este nu numai cea mai mare descoperire a antrenorului, dar și marea speranță a clubului din Arad. „La junioare a ocupat toate locurile I posibile. O va face și în întrecerea senioarelor!". Antrenorul este foarte ferm cînd face această afirmație. Și munca sa fără preget cu taleriștii ne obligă, desigur, să credem într-o asemenea împlinire. Rămîne de văzut ce vor spune, cum se vor exprima adversarele și direcțiile. Lia Mihei din Baia Mare și Maria Andrei din Alba Iulia...

Este incontestabil că taleriștii de la C.S. Arad sînt și talentați și ambițioși. Pentru dorite și agreabile împliniri ar mai fi însă nevoie de ceva. Și anume, de un plus de cartușe repartizat de federație. Deocamdată un asemenea sprijin l-au acordat doar forurile locale, care au pus la dispoziția taleriștilor un poligon (improvizat) la Vladimirești — 12 km de Arad. Va ajuta și pregătirea de iarnă de la Vatra Dornei. Va spori calitatea trăgătorilor de aici și prin pregătirea complementară, prin tenis de masă și de cimp, pe care o fac zilnic. Important este să se poată asigura o pregătire continuă, de specialitate, și nu cu întreruperi, ca acum... În ce-l privește, Ștefan Köles, cu inima sa cît o... secție întreagă, va ști să asigure talentatilor lui sportivi ascensiunea spre culmile măiestriei.

Tiberiu STAMA

CARNET DE REPORTER

Record republican de junioare și de seniore! Rezultatul de la ultima ediție a „republicanelor" este cu 6 talere sub record, dar, totuși, cel mai bun obținut de finaliste. O ușoară inconstanță pe care antrenorul va căuta să o remedieze, fiind vorba de o tînără care abia a împlinit 18 ani.

Perspective? „Tintim la menținerea la un nivel cît mai ridicat a taleriștilor noștri, dorim să-i revedem campioni și în 1986" (prof. Ștefan Ziegler, președintele clubului). „Vom face pași hotărîți spre marea performanță, în primul rînd prin Mișcuța, care trece la seniori. Are deja la activ 188 de talere din 200. Ar mai fi și Radu Joldea. A lucrat la aer comprimat, acum are ambiția de a ajunge și el fruntaș la talere" (antrenorul Ștefan Köles).

ADMINISTRAȚIA DE STAT LOTO-PRONOSPORT INFORMEAZĂ

REZULTATELE CONCURSULUI PRONOSPORT DIN 5 IANUARIE 1986

1. Avellino — Juventus	X
2. Como — Napoli	X
3. Lecce — Verona	1
4. Pisa — Internazionale	1
5. Roma — Atalanta	1
6. Sampdoria — Fiorentina	X
7. Torino — Udinese	1
8. Bologna — Genoa	X
9. Catania — Perugia	1
10. Catanzaro — Triestina	X
11. Empoli — Lazio	1
12. Sambenedettese — Ascoli	X
13. Vicenza — Palermo	X

FOND TOTAL DE CÎȘTIGURI: 1.041.571 LEI, din care 117.867 lei, report la categoria 1.

LOZ în PLIC cu cîștiguri în bani și autoturisme

LA ÎNCHEIEREA TURULUI ÎN DIVIZIA „C"

SERIA A IV-a

● **Unirea Slobozia** (echipă antrenată de fostul rapidist Constantin Dinu), care în campionatul trecut figura printre formațiile mediocre, clasîndu-se în partea a doua a clasamentului, a fost în sezonul de toamnă cel mai bun „11" al seriei respective. A preluat conducerea grupei după etapa a 8-a și n-a mai cedat-o, cu toate insistențele secondantei, Sportul „30 Decembrie" (jud. Giurgiu). În pofida situației bune în clasament, Unirea nu prea a strălucit în jocurile din deplasare (+6 p la „adevăr"), avînd doar două victorii „afară" și acelea nesemnificative, la Olimpia Slobozia și la Victoria Țăndărei. ● Echipele care au reușit să cîștige în fata Unirii Slobozia, evident, pe teren propriu, au fost Portul Constanța — lider timp de patru etape, Sportul „30 Decembrie", Metalul Mangalia — fostă divizionară „B", IMU-CSS Medgidia și ISCIP Ulmeni — o mică echipă săteasca din așezarea situată lîngă Oltenița, aflată acum pe un loc frumtaș în clasamentul seriei. ● În retur, Unirea pornește cu un atu deloc de